

سوره نساء

خدا بشما امر میکند که امانت را البته بصاحبانش باز دهید و چون حاکم بین مردم شوید بعد از
داداری کنید همانا خدا شمارا پند نیکو دهد که خدا بهر چیز آگاه و بصیر است (۵۸) ای اهل ایمان فرمان
خدا و رسول و فرمانداران (از طرف خدا و رسول) را اطاعت کنید و چون چیزی کارتان
بجنگ و نزاع کشد به حکم خدا و رسول بازگردید اگر بخدا و روز قیامت ایمان دارید این کار (و جوع
به حکم خدا و رسول) برای شما از هر چه تصور کنید بهتر و خوش عاقبت تر خواهد بود (۵۹) ای انگیزی
عجب نداری از حال آنکه بجان و دعوی خود ایمان بقرآن تو دگشی که پیش از تو فرستاده
آورده اند چگونه باز خواهند طاغوت (شیطان دیو مردم ناپاک و بی صفت را) حاکم خود
گمارند؟ در صورتیکه ما موردند که بطاغوت کافر شوند و شیطان خواهد که آنان را گمراه کند آنگونه که شما
که از هر سعادت آسایش دور باشند (۶۰) چون بآنها گفته شد که بحکم خدا و رسول بازگردید
منافق را بینی که سخت مردم را از گردیدن بمنوع میکنند (۶۱) پس چگونه خواهد بود حال آنها
چون هیچ نصیحتی از گردنشان نهد خود بآنها رسد آنگاه نزد تو آیند و بخدا سوگند خورند که ما کافر
خود قصدی جز نیکوئی و موافقت با مسلمین نداشتیم (۶۲) ایمان میسند (آنگونه منافق) که
خدا از قلب ناپاک آنها آگاه است پس تو ای رسول از آنان روی بگردان ولی با آنها
نصیحت کن و بگفتار دلشین و مؤثر با ایشان سخن گوی (۶۳) ما رسول نفرستادیم که بر این مقصود که
خلق با خدا اطاعت نکنند (و هدایت شوند) و اگر شما می گویید منافقین بخود بگناه تهم زدند اگر در آن خود بخدا

سوره ساء

و توجع میکرد که بر آنما استغفار کنی و از خدا آمرزش خواهی ایستاده و انحال خدا را پذیرفته توبه و مهربان
 میافتد (۵) چنین است قسم بخدای تو که ایان بحقیقت اهل ایمان میشوند مگر آنکه در صورت فرشتگان تنها
 تو را حاکم کنند و انگاه بهر کلی که (ببند و زیان آنها) کنی هیچگونه اعتراضی در دل نداشته و کار از دل جان
 تسلیم فرمان تو باشند (۶) و اگر با نفس انکم میکردیم که خود را بکشید تا از ما بخرد برای جایدیرون روی خیر بود
 (مؤمنان کامل) طاعت امر میکردند و اگر مردیم حکم حق با آنچه نصیحت و پندار میدهند عمل میکردند البته بکارد
 محکم انسانست در دین و نیای آنها بود (۷) در تصور متعنا آنها را نزدی بزرگ بپادشاه طاعت
 عطا میکردیم (۸) و آنان ابراهیم را است هدایت نمودیم (۹) و آنکه خدا در رسول اطاعت کند البته
 با کسانی که خدا با آنها لطف و عنایت کامل عطا فرموده یعنی با پیمبران صدیقان و شهیدان و
 کاران محسور خواهند شد و ایمان (در بهشت) چنانکه رفیقای مستند (۱۰) ایست فضل بخشش خدا
 علم ازلی خدا (باحوال حاجات خلق) کفایت کند (۱۱) اهل ایمان سلاح جنگ برگیرند
 انگاه دسته دسته یا همه یکجا بر تنق ای جایدیرون روید (۱۲) و همانا گردی و رشاکه منافق و بظا هر دو
 و باطن دشمن هستند) خبرهای مجبور نزل انگیز شمار از رسان ساخته از جایدایدیرون و اگر بشا حاد نگاوری
 ردی آفتاب قیام مردم بطریق شامت گویند خدا را امور و لطف خود قرار داده و از اینجا دیده که آنها را کشتن و محفوظ
 (۱۳) و اگر فضل خدا را حال شمار گردد گوئی میان شما و آنان ابد ادوی نیست (تا نفع شمار نفع خود را) و با ناکند
 یکایشان نیز با آنها جایدایدیرون منتهمت و غنیمت بسیاری آنها شد بر و این (۱۴) میزان بدهد خدا آنکه

سُورَةُ النِّسَاءِ

اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرُّسُولَ لَوْ جَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا فَلَا وَرَيْكَ
 لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى تُخْرِكَ فِيهِمَا شَجَرَتَيْنِ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
 حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيَسْلُوا تَسْلِيمًا ﴿٢٤﴾ وَلَوْ أَنَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ
 اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ
 وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ ثَبَاتًا ﴿٢٥﴾
 وَإِذَا لَاتَبْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٦﴾ وَلَهْدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٧﴾
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ
 النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ
 رَفِيقًا ﴿٢٨﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عِلْمًا ﴿٢٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا وَإِنْ مِنْكُمْ
 لَمَنْ لَبِطَئٌ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عَلَىٰ إِذْ لَمْ
 أَكُنْ مَعَهُمْ شُهَدَاءَ وَلَكِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ
 تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَوْهَزَ فَوْزًا
 عَظِيمًا ﴿٣٠﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

سُورَةُ نَبَا

بر آخرت گردیدند جهاد کنند و مکر در جهاد براه خدا گشته شد یا فاتح گردید زود باشد که آردا:
 (در بهشت ابدی) جبری عظیم بهمیم (۷۵) چرا در راه خدا جانی کنید در صورتیکه جمعی نتوان از مرد
 وزن و کدوک شما که در کتب اسیر ظلم گفتارند آنها دائم میگویند: بار خدا یا ما را از این شهری که مردوش
 بیستگاه پذیرد و آن را در جانب خود برای ما بچا رگان کند اوردی و اوردی فرست (۷۵) ابله ایان در
 راه خدا و کافران در راه شیطان جهاد میکنند (و مقصود شیطانی تبلیغ میکنند) پس شما مؤمنان با:
 دوستان شیطان بجنگید (و از آنها هیچ بیم و اندیشه نکنید) که مکر و سیاست شیطان بسیار ضعیف است
 (۷۶) آیا نمیگری و عجب نداری از حال آن مردی که گفتند با اجازه جنگ ده و بد آنها گفته میشد اکنون
 جنگ خودداری کرده و وظیفه ما زورکوة قیام کنید (که هنوز نامور بجنگ نیستیم) دیدی انگاه که بر
 (در جنگ بدر) حکم جا دادند در آن جنگ نامش از آن اندازه که باید از خدا ترسند از مردم دشمنان
 رسیدند و گفتند: ای خدا چرا بر ما حکم جنگ را فرض کردی که غیر ما را تا بهنگام اجل و مرگ طبیعتی بجز
 نیکنی (ای رسول ما بتان که این اعتراض کنند) بلکه زندگانی دنیا مسمی اند گشت جهان
 آخرت ابدی: برای هر که خدا ترس باشد بسیار بهتر از دنیا است آنجا کمترین تنم در باره کسی نخواهد
 (۷۷) هر کجا باشید اگر چه در کاهای بسیار محکم، مرگ شمارا فرارسد (و از مرگ هیچ چاره رهایی نیابد) و آنها
 (یعنی کرده منافقان را) اگر خوشی نعمتی فرارسد گویند این از جانب خدا است اگر خوشی پیش آید بجهنم
 (ای رسول بگفته منافقان و آن بگوهر در جهان پدید آید بر چه رنگ و بشناسد) هر از جانب است که ما بل

سُورَةُ النِّسَاءِ

يَا لَأَخْرَجُهُ مِنْ يُقَانِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلَ أَوْ يَغْلِبَ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ
أَجْرًا عَظِيمًا ٧٤) وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ
الْقَرْيَةِ الظَّالِمُ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًا ٧٥) الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ
كَانَ ضَعِيفًا ٧٦) لَمَّا رَأَى الَّذِينَ قَتَلُوا مُحَمَّدًا قَتْلًا قَتْلًا قَتْلًا قَتْلًا قَتْلًا
الصلوة وأتوا الزكوة فلما كتب عليهم القتال إذا فريق منهم
يخشون الناس خشية الله أو أشد خشية وقالوا ربنا لم كتب
علينا القتال لو لأخرننا إلى أجل قريب فلتنازع الدنيا فلبس
والأخرة خير لمن اتقى ولا تظلمون فبلا ٧٧) ابن مائكة نوaidركم
الموت ولو كنتم في بروج مشيدة وإن تصبهم حسنة يقولوا
هذه من عند الله وإن تصبهم سيئة يقولوا هذه من عندك قل
كل من عند الله قال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حد ٧٨)

سُورَةُ نَا

از فهم بر سخن دورند؟ (۷۸) هر چه از انواع نیکی تو رسد از جانب خداست هر بدی رسد از سوی خداست
 (این پنجم) ما تو را بر رسالت برای دنیای مردم فرستادیم و برای رسالت تو تنها گواهی کافی است
 (۷۹) هر که رسول را طاعت کند خدا را اطاعت کرده و هر که نطاعت کند کفر محض است
 و ما تو را بیکتابی آموختیم و ما تو را بر رسالت فرستادیم (بلکه برای دعوت خلق بسوی حق فرستادیم) (۸۰) و منافقان نزد تو زبان اظهار ایمان کنند و شب چون از حضور تو دور شوند گریه و غم کنند و دل گیرند و خدا
 اندیشه شبانه آنها را خواهد نوشت پس تو ای پیغمبر از آنها روی گردان و بجز اعتماد کن که تنها خدا تو
 یار و نگهدارنده کافی است (۸۱) یا در قرآن از روی فکر و تأمل نمیگرد (تا بر آنان ثابت شود که حقی
 خداست) و اگر از جانب غیر خدا بود در آن (از جهت لفظ و معنی) بسیار اختلاف می افتاد (۸۲)
 (چرا منافقان هر از گنجی اسلام را فاش می سازند) چون امری که باعث اطمینان یا ترس مسلمانان
 و باینسان داشت متبیر می سازند (تا دشمنان آگاه شوند) در صورتیکه اگر رسول و صاحبان حکم (پیشوایان اسلام)
 رجوع میکردند همانا (تدبیر کار را آنانکه اهل بصیرتند میدانستند و در آن واقعه صلاح اندیش میکردند) و اگر این
 که فضل خدا شامل حال شماست همانا بخیر اندکی همه شیطان را پیرود میگردند (۸۳) پس ای پیغمبر تو خود
 در راه خدا بجا بدار و بخیر که بر شخص تو بران مکلف نیست و مؤمنان را ترغیب کن باشد که خدا آسیب کافران
 از شما باز دارد که قدرت خدا (از گلب مردم) بیشتر از عذاب و تعاصس سخت تر خواهد بود (۸۴) هر که تکبیر
 نیکی شود هم انصیبی از آن و هر که سبک کاوی گردد از آن سبکی بر آید و خدا بر همه یک مرتبه است (۸۵) هر که

سُورَةُ النَّاسِ

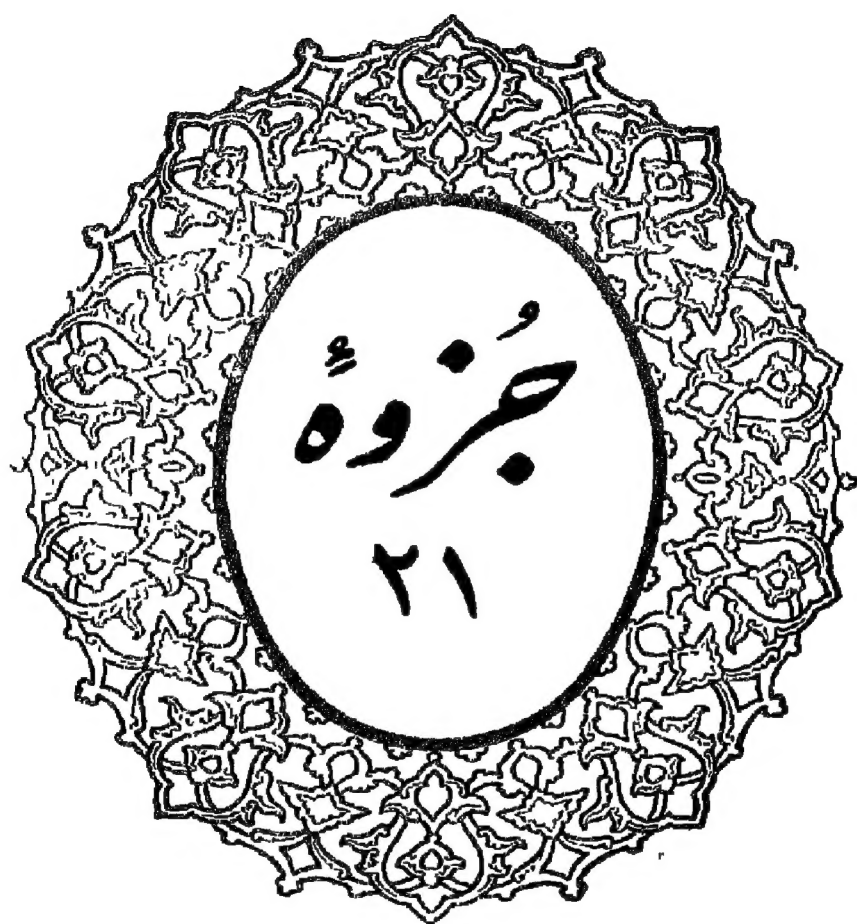
مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ
وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ^(٧٩) مَنْ يَطِيعِ الرَّسُولَ
فَتَدِيعَ طَاعِ اللَّهِ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ^(٨٠) وَيَقُولُونَ
طَاعَةٌ مَا ذَرَوْا مِنْ عِنْدِكَ بَيْتَ طَاعَةٍ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ
وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ^(٨١) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ^(٨٢) وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْرِ الْأَخْبَرِ
أَدَّعَوْا بِهِ وَلَوْ رَدُّوا إِلَى الرَّسُولِ وَالْيَا أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ كَفَرُوا وَرَحِمَهُ
لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ الْإِفْلَاقَ ^(٨٣) فَخَالِدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ
الْإِنْفُسُ وَحَرِصُ الْمُؤْمِنِينَ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ سَبْكًَا ^(٨٤) مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَ
كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُبْهِينًا ^(٨٥) وَإِذَا جِئْتُمْ بِحَقِّهِ فَيُقَاوِمُ أَحْسَنَ مِمَّا

سُورَةُ النِّسَاءِ

أَوْدُوهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ١٦
 فَهُوَ لَجَمَعَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ مِنْهُ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ
 اللَّهِ حَدِيثًا ١٧ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ مَا
 كَبُوا أَلَّا يَرِيدُوا أَنْ يَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا تَحِيدُ
 لَهُ سَبِيلًا ١٨ وَذُوالِ كُفْرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَكُونُوا لَهُمْ سَوَاءً فَلَا
 تَخْتَلُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يَهْجُرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا لَفِئَتُهُمْ
 وَأَقْلَوْهُمُ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَخْشَوْا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْهُمْ ١٩
 إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَنْعَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيقَاتُ أَوْ جَاوُكُمْ
 حَصْرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقُولُوا كُفْرًا وَيَقَالُوا قَوْمُهُمْ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَا نَلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوا كُفْرًا فَلَمْ يَقْبَلُواكُمْ
 وَالْقَوَا إِلَيْكُمْ أَلَسَلَّمْ فَأَجْعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ٢٠
 سَجِدُونَ لِلْأَخْرَبِ يَرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا رَدُّوهُمُ
 إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يُعْزِلُواكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ أَلَسَلَّمْ
 وَيَكُونُوا أَيْدِيَهُمْ فَعُدُّوهُمْ وَأَقْلَوْهُمُ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ

اداره نشریه اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیله تلفن شماره ۵۲۳۸۸

همه هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود